

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.I.599/2012/7. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. november hó 19. napján tartott nyilvános ülés meghozta a következő

v é g z é s t :

A halált okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2012. évi június hó 18. napján kihirdetett 3.B.352/2011/23. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 6.000 (Hatezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A vádlott személyi igazolványának száma: ...

I n d o k o l á s :

A Nyíregyházi Törvényszék 2012. június 18. napján kelt, 3.B.352/2011/23. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 321.§ (1) bekezdésébe ütköző rablás büntetében és a Btk.170.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (6) bekezdés II. fordulata szerint minősülő és büntetendő testi sértés büntetében, ezért halmazati büntetésül 5 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

Elrendelte egyúttal a Nyíregyházi Városi Bíróság 39.B.1633/2009/6.számú ítéletével kiszabott - eredetileg 2 év próbaidőre felfüggesztett - 1 év 4 hónap börtönbüntetés végrehajtását.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetés tartamába való beszámításáról. A vádlottal szemben 2000 forint összegben vagyonelkobzást rendelt el, továbbá határozott a felmerült bűnügyi költség összegéről és viseléséről.

A határozatot a vádlott és az ügyész tudomásul vette, míg a védő a nyilatkozattételre fenntartott 3 napos határidő alatt enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.245/2011/3-II. számú átiratában a fellebbezés alaptalansága okán, a tényállás kisebb fokú megalapozatlanságának kiküszöbölése érdekében a Be. 353.§ (2) bekezdés rendelkezései szerint tartandó tárgyaláson történő pontosítása mellett az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A Debreceni Ítéltábla a bejelentett védői fellebbezésre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdésére figyelemmel, a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő az enyhítésre irányuló fellebbezést fenntartva a súlyosabb eredményt okozó testi sértés büntettének vádja alóli felmentésre tett indítványt külön kiemelve, hogy álláspontja szerint az események nem alkotnak zárt logikai láncolatot, így a vádlott cselekménye és a sértett másfél hónappal később bekövetkezett halála közötti okozati összefüggés nem állapítható meg. Ennek alátámasztására hangsúlyozta, hogy az első kihallgatásakor a sértett maga sem tett említést rugdosásáról, melyet a vádlott is végig tagadott. A háziorvos sem talált életveszélyre utaló jeleket, ezért további szakorvosi ellátást sem tartott szükségesnek. Továbbá a sértett alkoholistá életmódjából kifolyólag erősen legyengült szervezettel rendelkezett. Végül pedig a szakvélemény bordatöréssel kapcsolatos megállapításai is azt támasztják alá, hogy azok akár kiálló tárgyra történő ráeséstől is származhattak.

Az enyhítésre irányuló fellebbezés alátámasztására kérte figyelembe venni, hogy a vádlott bejelentett munkahellyel rendelkezik, valamint a saját kiskorú gyermeke eltartásán kívül élettársának vele egy háztartásban élő kiskorú gyermekéről is gondoskodik.

A Fellebbviteli Főügyészség képviselője a nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat fenntartva kiemelte, hogy részleges megalapozatlanság miatt a sértettől eltulajdonított értéktárgyak pontos összezszerűsége tekintetében igazságügyi tárgyszakértő kirendelésére lenne szükség, ugyanis a nyomozás során beszerzett szaktanácsadói vélemény csupán okirati bizonyítékként használható fel.

Továbbá az elkövetési időpont tekintetében is pontosítást igényel az ítéleti tényállás, hiszen a cselekmény 2010. június 27.-én történt.

Végül pedig reflektálva a védelem által elmondottakra kifejtette, hogy a halált okozó testi sértés büntettének megállapíthatóságánál az eredmény tekintetében fennálló gondatlanságnak nem az a feltétele, hogy az eredmény előre látható legyen, hanem a halálos eredmény lehetőségének kell az elkövetőtől elvárható figyelem és körültekintés mellett felismerhetőnek lennie.

A felülbírálat során a Debreceni Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva folytatta le az eljárást, az általa megállapított tényállás kis részben megalapozatlan, de ezen megalapozatlanság újabb bizonyítás felvétele nélkül, az iratok tartalma alapján - az alábbiak szerint - kiküszöbölhető.

Az ítélet indokolásának 2. oldal II. pontja a vádlott személyi körülményei vonatkozásában azzal egészítendő ki, hogy a vádlott - az első fokú ítélet kihirdetését követően - 2012. október 1. napjával határozatlan idejű munkaviszonyt létesített segédmunkás munkakörben a ... Kft.-vel, valamint a saját 8 éves gyermekén kívül, élettársa kiskorú gyermekéről is saját háztartásában gondoskodik.

A terhelt előéleti adatai körében az ítélet indokolásának 3. oldal 4. pontja kiegészítendő azzal, hogy a Nyíregyházi Városi Bíróság 39.B.1633/2009/6. számú, 2010. február 25. napján kelt és aznap jogerőre emelkedett ítéletével a 3. pont alatti határozat próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a vádlottat 1 rb. garázdaság vétsége, 1 rb. könnyű testi sértés vétsége, 2 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntette és további 1 rb. könnyű testi sértés vétsége miatt halmazati büntetésül 1 év 4 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

Az ítélet indokolásának III. pont 1. bekezdése akként pontosítandó, hogy az elkövetés ideje 2010. június 27-én hajnali 1-2 órára tehető az elhalt sértett nyomozás során, 2010. június 27. napján tett első vallomása, valamint ifj. ..., illetve ... 2010. november 18. napján tett vallomásai alapján.

Ezen bekezdés kiegészítendő még azzal a ténnyel, hogy a sértett az elkövetéskor 69 éves volt. (... napján született)

A határozat indokolásának 4. oldal 1. bekezdése kiegészítendő azzal, hogy a vádlott a sértett lakásában talált 2.000.- forint készpénzen kívül 13.600,- forintértékű ruhaneműt (15 db póló, 5 db ing, 3 db nadrág, 1 db pulóver, fél pár bőrkesztyű) is magával vitt a helyszínről. A vagyontárgyak értéke a ... Bt. által adott eseti szaktanácsadói véleményben foglaltak szerint került megállapításra. (Nyomozati iratok 127. oldal) Az ítélet tábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészség érvelését, mely szerint az „eseti szaktanácsadói vélemény” nem fogadható el. Tekintve, hogy az elkövetési érték megállapítása kizárólag a Be. 99.§ (1) bekezdése szerint, tárgyszakértő kirendelésével végezhető el, a tényállás hiányosságának kiküszöbölésére a másodfokú eljárásban bizonyítás felvétele szükséges, a Be. 351.§ (2) bekezdés b.) pontjának II. fordulataiban írott okból, a Be. 353.§ (1), (2) bekezdései alapján, a tényállásnak a Be. 352.§ (1) bekezdés a.) pontja szerinti kiegészítése végett.

A Be. 99.§ (1) bekezdése szerint, ha a bizonyítandó tény megállapításához, vagy megítéléséhez különleges szakértelm szükséges, szakértőt kell alkalmazni, míg a 182.§ (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy az ügyész és a nyomozó hatóság a nyomozási cselekményeknél szaktanácsadót vehet igénybe, ha a bizonyítási eszközök felkutatásához, megszerzéséhez, összegyűjtéséhez, vagy rögzítéséhez különleges szakismeret szükséges, illetőleg az ügyész, vagy a nyomozó hatóság valamilyen szakkérdésben felvilágosítást kér. A Be. 99.§-hoz fűzött kommentár szerint a forgalomban lévő tömegáruk ármegállapítása rendszerint nem szakértői feladat, az áru értékét más módon pl. megkereséssel célszerű megállapítani. Így tehát a nyomozás során beszerzett eseti szaktanácsadói vélemény elegendő az eltulajdonított ruhaneműk értékének a megállapításához. Ezen okirati bizonyíték aggálymentes, az abban foglaltakat az eljárás során senki nem vitatta. A fent kifejtettek alapján az ítélet tábla álláspontja szerint tehát a fellebbviteli főügyészség által indítványozott bizonyítás lefolytatására nem volt szükség az elkövetési érték megállapításához.

Az ekként kiegészített, illetőleg pontosított tényállás a felülbírálatra alkalmas és a másodfokú eljárásban irányadó.

Az elsőfokon eljáró bíróság a bizonyítékokat helyesen értékelve, azokból okszerű következtetést levonva állapította meg a terhelt bűnösségét rablás büntettségében, valamint halált okozó testi sértés büntettségében. Helyes ezen cselekmények jogi minősítése is.

Az ítélet tábla nem osztotta a védelem azon álláspontját, mely szerint nincs meg a bizonyítékoknak az a zárt logikai láncolata, ami alapján kétséget kizáró módon megállapítható a terhelt magatartása és a sértett halála közötti okozati összefüggés.

A törvényszék helyesen állapította meg és körütekintően indokolta, hogy a sértett tulajdonának elvétele végett alkalmazott vádlotti erőszak következtében kialakult és végül a sértett halálához vezető tüdő- és agyhártyagyulladás közt közvetett ok-okozati összefüggés áll fenn.

A sértett leromlott egészségi állapota, idős kora, idült alkoholizmusa jelentős szerepet játszott abban, hogy ezen szövődmények kialakultak és azokat a megfelelő orvosi kezelés ellenére sem lehetett elhárítani, de ez nem mentesíti a vádlottat a halálos eredmény bekövetkezéséről.

A halált okozó testi sértés, ún. vegyes bűnösségű bűncselekmény, amely akkor állapítható meg, ha az elkövető szándékos cselekménye testi sértés előidézésére irányul, de a magatartással okozati összefüggésben a sértett halála is bekövetkezik, viszont az elkövetőt a halálos eredmény tekintetében csak gondatlanság terheli.

Az elkövetési magatartás szempontjából közömbös, hogy az elkövető a testi sértés alapesetére, minősített esetére vagy éppen életveszély okozására irányuló szándékkal valósítja-e meg a cselekményt. Az elkövetési magatartás és a bekövetkezett halál között az okozati összefüggés akkor állapítható meg, ha a testi sértési cselekmény indította el vagy mozdította elő azt az okfolyamatot, amely a halál bekövetkezéséhez vezetett. A halálos eredmény viszonylatában a bűnösség a gondatlanság bármely formájában fennállhat.

Fentiek tükrében helyesen került sor a határozatban az emberölés büntettségének és a vádlott által megvalósított halált okozó testi sértés büntettségének elhatárolására is. A vádlott szándéka kezdetben sem irányult a sértett életének kioltására, a javak eltulajdonítása végett alkalmazott erőszakot. Szándéka testi sértés okozására irányult, de a halálos eredmény tekintetében hanyag gondatlanság ún. negligentia terheli. A vádlott tudta, hogy a sértett alkoholistá életmódot folytat, ennek okán és idős korából adódóan is láthatóan is legyengült fizikai állapotban van, köztük komoly erőkülönbség áll fenn. A vádlott tudatának át kellett fognia azt, hogy az általa kifejtett magatartás olyan sérülés előidézésére alkalmas, mely a sértett halálához vezethet.

A rablás büntetése vonatkozásában a vádlott maga sem tagadta a bűncselekmény elkövetését.

Az elsőfokon eljáró bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó valamennyi enyhítő- és súlyosító körülményt feltárta és értékelte, az ítélet ekörben csupán azzal egészítendő ki, hogy a vádlott azóta munkaviszonyt létesített és két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik - mindezen körülmények a terhelt javára értékelendők.

A törvényszék által kiszabott szabadságvesztés mértéke, valamint a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama is törvényes és megfelel a Btk. 37.§-ban és 83.§-ban rögzített büntetési céloknak, büntetéskiszabási elveknek. Az ekként meghatározott büntetés inkább enyhe, mint súlyos, így a védő által enyhítést célzó fellebbezése nem foghatott helyt ezen további két enyhítő körülmény megléte mellett sem.

Az ítélet tábla a rendelkező részben pontosította a vádlott személy azonosító okmányának a számát a becsatolt munkaszerződés és a vádlott nyilvános ülésen bemutatott személyazonosító okmányának adatai szerint.

A felülvizsgált határozat egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek.

A kifejtettekre tekintettel a Debreceni Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a jelzett pontosítással a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban - a vádlott képviselőjével kapcsolatban - felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén és 338.§ (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2012. november 19.

. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 3.B.352/2011/23. számú ítélete a Debreceni Ítélet tábla Bf.I.599/2012/7. számú végzésével, 2012. november 19. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2012. november 19.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke